

Virkamiehiä

Mutta Vuohenkalman torpassa, kirkkotien varrella kivisellä mäellä asui ja rakenteli Eero, veljeksistä nuorin. Oli hän pitäjän toimekas ja viisas jahtivouti, jonka asettamain pyyntien kautta moni susi, moni ilves ja karhu sai heittää henkensä tarkasti johdetussa apajassa. Paljon käytteli häntä nimismies käskyläisenänsä läänissä, sillä hyvinpä tavallisesti onnistuivat hänen ajamansa asiat. Hänen kuntonsa kirjoituksessa ja luvunlaskussa saattoi myös hänelle paljon tointa ja askareita, ja myöskin sisääntuloja. Mutta eipä lyönyt hän sentähden laimiin maansakaan viljellystä, vaan johdatti aina järjestyksellä ja tulisella vireydellä töitä ja raatamisia; eikä kenkään saanut verkastella hänen pihoillansa. Alati kiehtoili hänen silmänsä terävästi ympäri kuin koukkunokkaisen haukan tarkka silmä kuivan koivun oksalta aholla tähtäilee kesä-auringon heleässä paisteessa.

Aleksis Kivi, Seitsemän veljestä (14. luku)

Myös lautamiehen virassa oli Aapo kunnon mies. Vakaana, ja usein kämmen korvan takana, tarkasti kuullessaan asiain luonnistumista, istui hän penkillänsä lakeassa keräjäsalissa. Siellä hän istui, miehekkäästi pystyttäen päätänsä, ja tuolloin, tällöin väikähteli hänen huulillansa hieno, itsetyytyväinen myhäily. Mutta viisas, tasapuolinen, oikea oli aina hänen tuomionsa. Sen tiesi tuomarikin ja kuulteli aina kärsivällisyydellä hänen jotenkin pitkiä lauseitansa, koska hän, levitellen käsiänsä, antoi asiasta aatoksensa ilmi. Niin eleli hän rauhaisessa talossansa, kelpo isäntänä, ja reippaitten lapsiensa kelpo isänä.

Aleksis Kivi, Seitsemän veljestä (14. luku)